

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

LOCKELSEN TILL VÄRLDEN

Uppenbarelseboken 17:1-18 • Predikan G8B 2025-03-02 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

I Edens paradiset stod kvinnan och pratade med ormen. Han hade lyckats övertyga henne om att Guds ord inte är tillförlitligt och att Gud egentligen inte är god och nu återstod det sista steget för att få henne att falla in i synd och död. Hon såg på trädet. Hon såg att det var en fröjd för ögat och gott att äta av. Hon kände lockelsen. Och så bröt hon mot det enda förbud Gud hade gett dem och öppnade så vägen in i ett liv som präglades av synd och död.

I den antika grekiska poeten Homeros berättelser om Odyséen får vi höra talas om sirenerna. De är mytiska varelser som är kända för sina vackra och förtrollande röster. De bor på en ö och sjunger sånger som är så lockande att de drar sjömän mot deras död. När sjömännen hör sirenernas vackra och lockande röster blir de överväldigade av en oemotståndlig lust att närma sig källan till sången. Förblindade av begäret att höra mer och få den kunskap som sirenerna lovar, styr de sina skepp mot sirenernas ö som är omgiven av förrädiska klippor och farliga vatten. När sjömännen i detta förtrollande tillstånd navigerar mot ön, krossas deras skepp mot klipporna och de går under i havet.

I dag har vi kommit till det 17:e kapitlet i vår genomgång av Uppenbarelseboken och här får vi stifta bekantskap med en femte fiende till Kristus och hans församling. Tidigare har vi sett den falska treenigheten av draken och vilddjuret och den falska profeten, och så har vi sett hela den mänsklighet som bär vilddjurets märke och tal. I kapitlen 14 och 16 såg vi domen över den människorna på jorden i termer av evig plåga i eld och svavel och Guds vredes vin och Guds vredes stora vinpress och sju vredesskålar som töms ut. I det 19 kapitlet får vi se hur vilddjuret och den falska profeten besegras och i det 20:e kapitlet ska vi se draken besegrad.

Men här, i kapitel 17 får vi möta en ny karaktär och i nästa kapitel får vi se hur denna karaktär går under. Så vem är det?

Jag tror att den mest kärnfulla beskrivningen av den här karaktären är som en sorts antikyrka. Vi har sett hur draken och hans medhjälpare försöker att imitera Kristus och blir en antikrist. Här har vi ett liknande försök att imitera Kristi folk.

När Kristi folk beskrivs som en stad, det nya Jerusalem, beskrivs antikyrkan som Babylon. När Kristi folk beskrivs som en brud, smyckad för sin brudgum i rent linne, beskrivs antikyrkan som en kvinna smyckad i purpur och scharlakant, med guld och ädelstenar och pärlor och hennes namn är ”mor till jordens sköcker och skändligheter”.

Så, i den här predikan utifrån det 17:e kapitlet ska vi titta närmare på vad texten säger om den här antikyrkan. Sedan kommer vi alltså att se Guds dom över den i nästa kapitel. Men det övergripande problemet som den här texten ställer oss inför på sitt eget symboliska sätt

handlar just om vilken oerhörd attraktionskraft den här kvinnan har och hur förödande det är för en kristen att falla i hennes grepp. Om jag får anspela på annan bibeltext skulle man kunna säga att vilddjuret och världsliga regeringar har slagit sina tusen. Den falska profeten och falska religioner har slagit sina tusen. Men Babylon har slagit tio tusen.

Så jag delar upp predikan i tre delar, under tre frågor. I den första delen ska vi se beskrivningen av den här kvinnan i vers 1-6 och jag vill ställa frågan: *skulle du kunna urskilja ondskan om du såg den?* I den andra delen ska vi titta på resten av kapitlet och jag vill ställa frågan: *om ondskan uppenbarades för dig, skulle du tro på den?* Och i den tredje delen ska vi dröja kvar vid vers 14 och jag vill ställa frågan: *vill du tro på och leva för Lammet som besegrar ondskan?*

I. KAN DU URSKILJA ONDSKAN?

Jag läser de sex första verserna igen,

Uppenbarelsesboken 17:1-6 (SFB-15)

1 En av de sju änglarna med de sju skälarna kom och talade med mig och sade: "Kom, jag ska visa dig domen över den stora skökan som tronar på väldiga vatten. 2 Jordens kungar har horat med henne, och jordens invånare är berusade av hennes otukts vin."

3 I Anden förde han mig bort till en öken. Och jag såg en kvinna som satt på ett scharlakansrött vilddjur, fullt av hädiska namn och med sju huvuden och tio horn. 4 Kvinnan var klädd i purpur och scharlakan och smyckad med guld och ädelstenar och pärlor. I handen hade hon en guldbägare, full av skändligheter och smuts från hennes otukt. 5 På hennes panna var skrivet ett namn, en hemlighet: "Det stora Babylon, mor till jordens skökor och skändligheter."

6 Och jag såg att kvinnan var berusad av de heligas blod, av Jesu vittnens blod. Och när jag såg henne blev jag djupt förundrad.

Först får vi se vilddjuret som presenterades i det 13:e kapitlet. Vi såg då att det är en bild av maktstrukturer – militär och regeringar och kulturer – som på ett eller annat sätt används för att marginalisera, förfölja och utrota den sanna kristna kyrkan. Och på detta vilddjur sitter den här kvinnan som är klädd i kungliga kläder och smyckad med guld och ädelstenar och pärlor. Och i sin hand håller hon en bägare av guld.

Dess attraktionskraft

Det kan vara svårt för oss som inte är vana vid den här sortens texter och tänkesätt, men det första vi måste lägga märke till är hur attraktiv den här kvinnan är. Hon är klädd och smyckad som en drottning; det är en bild av yttre, strålande och berusande skönhet. Det är en skönhet som har förtrollat både jordens kungar och jordens invånare, som har släppt alla rationella tankar och gett sig till henne i ett sorts förtrollat tillstånd, ungefär som sjömännen när de navigerar mot sirenerna. I det 18:e kapitlet kan vi också läsa att hon gör människor rika och lever i ära och omåttlig lyx och att hon förleder alla folk med sin häxkonst.

Dessutom säger den första versen att hon tronar på väldiga vatten och vi kommer att se i det 18:e kapitlet att hon är ett centrum för hela världens handel. Hon behärskar all kommunikation och all handel, ja, hon är ett centrum för mänsklig aktivitet, akademi, utbildning, idéutbyte och kultur.

Känn kraften i de här orden. Hon förleder alla folk med sin häxkonst (18:23). Det finns en attraktionskraft här som får alla folk ur alla sorters kategorier att tappa sitt förstånd och ge sig själv till det som kommer att bli deras undergång. Det här är alla sireners moder. Ingen klarar att stå emot – varken man eller kvinna, varken gammal eller ung, oavsett politiska övertygelser eller kulturella markörer.

Det innebär att när vi försöker att förstå den här ondskan så vill vi inte tänka på den som ondska. Vi *vill* ha den. Vi är attraherade av den. Vi hittar argument för varför den inte är så farlig, eller varför det är rimligt att vi ger oss själva till den, eller varför det rentav är nyttigt och klokt av oss att följa den. Den har en förtrollande och attraherande kraft som gör oss till dårar. Ängeln som talar med Johannes säger i den 9:e versen att det här kräver ett sinne med vishet.

Det knyter an till själva huvudbudskapet i Uppenbarelseboken. Det här är en utmaning till alla kristna, som kokar ner till följande fråga: om du har blivit given världens ljus, varför skulle du förtrollas till att tro att den mänskliga civilisationen erbjuder något större än världens ljus? Varför skulle du bli hjärntvättad till att tro att den här världen har något att ge som ens kommer i närheten av vad du har som en del av Guds friköpta folk?

Uppenbarelsebokens budskap återkommer gång på gång: kompromissa inte med din kristna tro! Bli inte förledd att bli vän med världen.

Det är en fråga som aposteln Johannes återkommer till, kanske man till och med skulle kunna säga att det är en av hans stora hjärtefrågor. Hör vad han säger i Första Johannesbrevet 2:15-17,

1 Johannesbrevet 2:15-17 (SFB-15)

15Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen finns inte Faderns kärlek i honom. 16 Allt som är i världen – köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda – det kommer inte från Fadern utan från världen. 17 Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja består för evigt.

Allt som är i världen – köttets begär, ögonens begär och högmod över livets goda – det vill säga, allt som du konfronteras med dagligen. Det är inte från Fadern utan från världen, och världen och dess begär förgår.

Aposteln Jakob fyller i, i Jakobsbrevets fjärde kapitel,

Jakobsbrevet 4:4 (SFB-15)

4Ni otrogna, vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap mot Gud? Den som vill vara vän med världen blir fiende till Gud.

Så rakt igenom Uppenbarelseboken vill den helige Ande föra oss kristna till en sann insikt och ge förmåga att urskilja mellan å ena sidan vad som är förgängligt och ont och som leder till undergång eller å andra sidan vad som är sant, gott och leder till härlighet.

Dess ondska

Så låt oss fundera på den här kvinnans, eller den här stadens, eller den här antikyrcans, ondska.

Ja, vår första ledtråd är att hon sitter på vilddjuret som är antikrist, och han använder henne för sina syften så länge han har nytta av henne. Men se hur hon beskrivs. Jag vill nämna tre saker.

Sexuell omoral

Det första som kännetecknar henne är sexuell omoral. Hon beskrivs som ”den stora skökan” och som ”mor till jordens skökor och skändligheter” och hennes bägare av guld är ”full av skändligheter och smuts från hennes otukt”. Sex gånger i det här kapitlet har vi grekiska ord som utgår från roten πόρνῃ. Vi har det i vers 1, 2, 4, 5, 15 och 16.

Nu vet vi att sexuell synd är allvarlig. Nya testamentet säger om och om igen att den som är sexuellt omoralisk inte ska ärva Guds rike. Och visst finns den sexuella omoralen med som en sorts hörnsten i allt som lockar oss från livet med Kristus till världen. Men även om den här texten använder ett språk som är starkt sexuellt laddat är det inte det som är huvudpoängen.

Genom hela Bibeln beskrivs folkets relation till Gud som ett äktenskap. Och när folket vänder sig bort från Gud och tillber andra gudar beskrivs det som sexuell otrohet. Här i vår text är det ett sätt att lyfta fram hur anstötligt det är. Det är som att aposteln Johannes säger: ”vill du ha en bild av det? Det är som sexuell otrohet.”

Babylon

Det leder oss till det andra sättet som den här kvinnan beskrivs. Hon kallas för Babylon. Det knyter an till en urgammal berättelse som tar sin början i Första Mosebokens 3:e och sedan 11:e kapitel och staden som kallades Babel. Det var en stad som skulle byggas som ett arkitektoniskt underverk med ett torn som skulle ha sin spets i himlen, ett försök av mänskligheten att göra sig ett namn vid sidan av Gud, att söka odödlighet och sätta sig själva på Guds plats. Babels torn står som ett monument av mänskligt högmod och sen dess har det blivit en symbol för varje mänskligt försök att arbeta sig till himlen och lägga beslag på Guds tron.

Det är samma högmod som präglade Nebukadnessars Babylon flera tusen år senare och som var en levande verklighet i det romerska imperiet, lika väl som det är en levande verklighet i vårt samhälle idag. Det är en bild av mänsklig arrogans och självförhärligande i strid mot Guds auktoritet. Det är en Kristusförnekande, självtillräcklig, självupptagen, njutningsfixerad, sexuell omoralisk värld som knyter an till, som Johannes säger, köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda. Det är människans förkastande av den levande Guden för att istället leva för sig själv som sin egen gud. Det är människans strävan efter att använda handel och konst och kultur och njutning och mänskliga relationer för att locka kristna från det kompromisslösa livet med Kristus. Det är antikyran, det är den mänskliga gemenskap som förkastar Gud som sitt centrum och Kristus som sin frälsare.

Återkommer i nya former

Det leder i sin tur till det tredje sättet som den här kvinnan beskrivs. Vi ska återkomma till den här tanken i nästa punkt. Hon kallas för Babylon, vilket är en företeelse som ständigt återkommer i nya former. Det är en företeelse som återkommer i alla civilisationer. Det är en värld av förförelse som vill förgöra den kristna kyrkan. Vi ser i den 8:e versen att kvinnan var berusad av de heligas blod, av Jesu vittnens blod.

Det är alltså inte fråga om ondska i största allmänhet, det är en ondska som är riktad mot den sanna kristna kyrkan. Det är en ondska som vill utrota kyrkan. Och då verkar det inte i första hand handla om fysisk förföljelse – det tycks vara mer vad vilddjuret sysslar med – utan om att få kristna att göra kompromisser med sin tro och på det sättet locka dem mot sin undergång.

Det är ett krig. Och jag skulle tro att drakens allra mest framgångsrika spelare är just denna kvinna. Vi ser det illustrerat i berättelsen om profeten Bileam som tog emot pengar för att förbanna Guds folk, men när Gud hindrade honom från att förbanna folket berättade han istället för fiendekungen Balak hur han skulle göra för att Gud skulle sända en hemsökelse över folket. Locka dem in i falsk tillbedjan och sexuell omoral. Det kommer att leda till deras undergång (4 Mos 31:16; Jud 11; Upp 2:14). Det är en strategi som kommer att fortsätta i nya former fram till den dag då Lammet besejrar denna antikyrka en gång för alla.

Så, hennes ondska handlar om vild sexuell omoral (vers 2-3), en kultur av högmod och självupphöjelse – det är vad Babylon handlar om – och krig mot Guds folk (vers 6). Köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda.

Hur är det med dig, skulle du kunna urskilja den här sortens ondska om du såg den? Det är klart att vem som helst skulle kunna urskilja den om den såg ut som ett vilddjur. Men när den framstår som lockande och vacker? Aposteln Johannes skriver att när han såg henne blev han djupt förundrad.

Wow. Vilken attraktion. Vilken rikedom och njutning och lyx. Vilken ära och bekräftelse och berömmelse. Och vad lätt det går. Varför ska man egentligen kämpa emot? Särskilt för de kristna på den tid som Uppenbarelseboken skrevs, som ställdes inför valet att kompromissa eller dödas.

Kanske det inte skulle skada med lite Babylon? Så att jag kan försörja min familj och göra karriär. Så att vi inte behöver marginaliseras och förtalas hela tiden. Jag kan ha det mesta av Kristus och bara lite av Babylon.

Fem av de sju församlingar som vi såg i Uppenbarelsebokens andra och tredje kapitel, fem av sju församlingar kämpade med världslighet i olika former – högmod och sexuell omoral. Fem av sju under första århundradet. Jag undrar hur det förhållandet ser ut idag.

Vänner, låt oss inte tro att vi på något sätt är förskonade från den här kvinnans attraktionskraft. Det är därför det är så viktigt att du känner igen ondskan när du ser den, för den kommer inte att se ful ut. Den kommer att utöva stor attraktion på dig.

II. SKULLE DU TRO PÅ DEN OM DEN UPPENBARADES FÖR DIG?

Vi går vidare till den andra punkten och den andra frågan: *om den här ondskan uppenbarades för dig, skulle du tro på den?* Jag läser vers 7,

Uppenbarelseboken 17:7 (SFB-15)

”Och ängeln sade till mig: ”Varför är du så förundrad? Jag ska säga dig hemligheten med kvinnan och vilddjuret som bär henne och som har de sju huvudena och de tio hornen.

Johannes berättar i vers 6 att han förundrades djupt när han såg henne. Men då kliver ängeln fram och frågar ”varför är du så förundrad? Jag ska berätta för dig vem hon är.” Och den

underliggande frågan till oss är just detta, att när vi får veta att det vi ser är ondska, accepterar vi det? Förstår du att den här ondskan vill dig illa?

Ängeln fortsätter,

Uppenbarelseboken 17:8 (SFB-15)

«Vilddjuret som du såg, det var och är inte mer, men det ska komma upp ur avgrunden och gå mot fördärvet. De av jordens invånare som inte har sina namn skrivna i livets bok sedan världens skapelse ska förundras när de ser vilddjuret, eftersom det var och inte är men ska komma.

Vilddjuret *var*, till exempel i Babel. Eller i Assyrien med dess mäktiga huvudstad Nineve. Eller i det nya Babylon under Nebukadnessar. Eller i det mediska och persiska riket som kom efter kaldéerna. Eller i det grekiska riket som breddes ut under Alexander och hans efterföljande generaler.

Vilddjuret *är inte mer*, det vill säga, alla dessa stormakter har fallit. En gång i tiden var de den starkaste makten under solen och trodde säkert att de skulle bestå för evigt. Vem skulle kunna rå på dem? Men alla dessa makter föll, ofta som offer för sitt eget högmod. Vilket för övrigt är vad vi ser utspelas i realtid i vår västerländska civilisation just nu.

Men, och det här är vad som får jordens invånare att förundras, vilddjuret tycks ha förmåga att resa sig efter varje nederlag och uppstå i en ny form. *Det ska komma upp ur avgrunden på nytt.*

Vi såg i det trettonde kapitlet att vilddjuret försöker att imitera Kristus. Han säger om sig själv i Uppenbarelseboken 1:17,

Uppenbarelseboken 1:17-18 (SFB-15)

«[...] Jag är den förste och den siste 18 och den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet

Det finns tydliga likheter. Syftet för vilddjuret är att framstå som en alternativ frälsare. Hursomhelst sticker han fram sitt huvud och tar en ny form i varje tid och i varje stormakt. Och det är lätt att dra slutsatsen att han är praktiskt taget ostoppbar. Om man hugger av hans huvud växer sju nya fram. Även om han ser sårad ut så kommer han alltid tillbaka.

Samma resonemang återkommer i ängeln förklaring av vilddjurets sju huvuden och tio horn i verserna 9-12. Det är först och främst en anspelning på Rom, som ansågs vara den eviga staden som byggdes på sju kullar och som på Uppenbarelsebokens tid var centrat för förföljelsen mot kristna. Sedan säger ängeln att det också handlar om sju kungar. Här har vi resonemanget att vilddjuret återkommer i olika former i världens olika stormakter. Den åttonde, som ängeln nämner i den 11:e versen är den sista stormakten som återstår innan den yttersta dagen. Den kommer att innebära den största prövningen av alla och kommer att leda till att kyrkan ser ut att bli helt utplånad, som vi såg i det 11 kapitlet om de två vittnena.

Så vi går tillbaka till frågan: varför är du så förundrad? Om ondskan uppenbarades för dig; om Guds ord förklarade för dig att det du ser som så lockande och så attraktivt egentligen är själva motsatsen till vad det innebär att leva som en del i hans folk; om Guds ord förklarade för dig att dina kompromisser med världens tänkesätt och värderingar är sirenens sång som leder dig till undergång; om Guds ord förklarade för dig att den som vill vara vän med världen är fiende till Gud – skulle du tro på det? Skulle du vara villig och redo att ta avsked

från den livsstil som är så präglad av kärlek till världen för att leva helt för Kristus? Skulle du vara redo att förlora ditt liv för att vinna det i Kristus?

III. VILL DU TRO PÅ LAMMET SOM BESEGRAR ONDSKAN?

För, här kommer vi till den tredje punkten och den tredje frågan: *vill du tro på och leva för Lammet som besegrar ondskan?* Texten talar inte bara om en ondska som verkar oövervinnelig både i sin attraktionskraft och i att den tycks uppstå på nytt i varje tid, nej, den talar också om att denna ondska har ett definitivt slut. Den kommer att besegras.

Vi har fått flera ledtrådar till det redan. Den åttonde versen talar om att vilddjuret förvisso ska komma upp ur avgrunden, men också att det ska gå mot fördärvet. Samma tanke återkommer i vers 11. Texten talar också om bestämda tider. Till exempel får de tio kungarna makt att regera i en timme. Men framförallt ser vi slutet för kvinnans ondska i vers 14 och framåt,

Uppenbarelseboken 17:14-17 (SFB-15)

¹⁴De ska strida mot Lammet, men Lammet ska besegra dem tillsammans med sina kallade, utvalda och troende, eftersom han är herrarnas Herre och kungarnas Kung."

¹⁵Och han sade till mig: "Vattnen som du såg där skökan tronar, det är folk och människomassor och länder och språk. ¹⁶Och de tio hornen du såg och vilddjuret, de ska hata skökan och göra henne utblottad och naken. De ska äta hennes kött och bränna upp henne i eld, ¹⁷för Gud har ingett dem tanken att utföra hans plan och med ett och samma sinne ge sin kungamaktt åt vilddjuret tills Guds ord har gått i uppfyllelse.

Vi såg i den trettonde versen att de tio kungarna har "ett och samma sinne" som vilddjuret och samlas för att strida tillsammans med vilddjuret mot Lammet. Det är ett budskap vi har sett många gånger förut i Uppenbarelseboken. Hela världen förenas i sitt hat mot Lammet.

Men se också hur deras hat vänder dem mot varandra. Kungarna och vilddjuret har ett och samma sinne och de ska hata skökan och bränna upp henne i eld. Det är en otroligt oväntad vändning i berättelsen, att en av kyrkans värsta fiender plötsligt skulle börja hata den kanske mest framgångsrika av kyrkans fiender och förgöra den. Här måste vi dra några slutsatser. Jag vill nämna tre stycken och sedan är vi färdiga.

1. Guds suveränitet

För det första: det är Gud och inte vilddjuret eller någon annan som är suverän över alla kungar och folk. Det är han som bestämmer vilken makt de får ha och hur länge de får regera. Det är han som tillsätter kungar och det är han som tar bort dem. När det är dags för Babylon-skökan att brännas upp så sker det på det sätt Gud har bestämt genom de personer han bestämt. Också kyrkans värsta fiender är underställda Guds eviga rådslut.

Det betyder inte att vilddjuret eller kvinnan inte har någon makt. Inte alls, de har mycket makt. Långt större makt än någon av oss. Långt större makt än någon mänsklig koalition. Men den 17:e versen lär oss att även om kyrkans värsta fiender menar det för ont; även om de följer sitt hjärtas begär att fördärva så är de ändå underställda Guds plan och måste alltså tjäna honom. De menar det för ont, men för dem som älskar Kristus menar Gud det för gott.

Det innebär att även när ondskan ser ut att vinna så är verkligheten att den alltjämt förlorar eftersom Gud leder hela historien för sina goda syften. Så ondskan kan inte och kommer inte

att vinna. Gud har all makt. Han för varje liten molekyl fram på sin bana genom universum och ingenting – absolut ingenting – är utanför hans kontroll.

2. Kristus segrar

För det andra: Kristus segrar och kommer att segra. Titta igen på vers 14,

Uppenbarelseboken 17:14-17 (SFB-15)

¹⁴De ska strida mot Lammet, men Lammet ska besegra dem tillsammans med sina kallade, utvalda och troende, eftersom han är herrarnas Herre och kungarnas Kung."

Lammet är den som segrar. På korset kom dödsstöten för ondskan. Allt annat är dödsryckningar. För det innebär att draken, som är lögnaren och brödernas anklagare inte längre har en röst i himlen. Alla hans anklagelser mot oss faller platt! De kan förvisso kan vara sanna eftersom vi är syndare, men de faller platt eftersom Jesus Kristus har trätt in i vårt ställe och burit hela straffet för dem som vår ställföreträdare. Genom att dö i vårt ställe har Kristus avväpnat draken och genom att uppstå har han också besegrat döden.

Det betyder, vänner, att allt draken kan kasta mot oss är hans sista försök att vinna ett krig som han redan har förlorat.

Förstå mig rätt – det betyder inte att kriget är meningslöst eller ofarligt för oss. Det är fortfarande en realitet för oss. Men det betyder att vi vore dårar om vi gav oss själva till världen, inte bara för att Kristus är så oändligt mycket bättre, utan också för att världen *kommer* att gå under men Kristus kommer att bestå.

Om du som hör den här predikan ännu inte är en kristen, eller om du en gång i tiden kallat dig för en kristen men du inser att du helt lämnat det kristna livet för att leva för världen – om du är här som inte lever ditt liv för Kristus, låt mig vädja till dig att följa med in i denna lilla skara som följer Kristus vart han än går.

Evangeliets goda nyheter är att för var och en som tror på Kristus och vänder sig bort från alla sina avgudar, den kastar sig på Guds nåd och tror att Kristus har dött för dig och uppstått för dig och besegrat döden en gång för alla för dig – för dig finns inte heller någon fördömelse. Kristus har burit den fördömmelsen i ditt ställe och i utbyte ger han dig sitt eviga liv i Faderns närhet.

Evangeliets goda nyheter är att för den som av hjärtat tror på Kristus, den personen får privilegiet att räknas till den skara som kallas "kallad, utvald och trofast". Så låt mig på nytt ställa frågan: om Guds ord säger att Lammet besegrar ondskan, vill du då tro på det?

3. Kallade, utvalda och trofasta

För det tredje: "kallade, utvalda och trofasta" eller "troende". Så beskrivs de som tillhör Lammet. Så beskrivs hans sanna kyrka. Det är en fin sammanfattning av vad det är att vara kristen. Evangeliets kallelse har gått ut. Någon har predikat evangeliet för dig och uppmanat dig att komma till Kristus. Och den som är kristen har hört kallelsen och gensvarat med att tro på Kristus och omvända sig från sitt gamla liv. Vi har erkänt att vi är syndare i behov av en frälsare och vi har sett att Gud har sänt sin Son att vara vår frälsare, så att vi, när vi tror på honom kan få hans rättfärdighet tillräknad oss och vi kan stå inför Fadern utan fläck eller skrynkla.

Och varför har just du fått nåden att höra evangeliets kallelse och svara med omvändelse och tro? Varför svarade du ja när så många andra svarar nej? Det är för att Gud gett dig ett nytt hjärta så att du inte längre vill gömma dig för honom utan så att du vill söka honom och lära känna honom. Men varför har just du fått ett nytt hjärta och inte alla andra som säger nej till honom? För att han har utvalt dig och älskat dig innan världens grund blev lagd.

Vi har blivit utvalda och vi har blivit kallade. Och på grund av det är vi också trofasta. Vi har sett att det enda som är värt att leva och dö för är Jesus Kristus.

Men hur kan vi leva ett liv i trofasthet, med tanke på den oerhörda lockelse till världen som kvinnan innebär? Hur kan vi kämpa emot?

Framförallt gör vi det som gemenskap. Om vi lever så att varje individ står för sig själv kan vi inte stå emot skökans förhållning. Om vi däremot lever ett liv i gemenskap där vi bär varandra och uppmuntrar varandra och håller ut i sann och trofast och regelbunden tillbedjan där vi påminner varandra om Guds centralitet i våra liv så kan vi stå emot världens lockelser.

Vi hör Guds ord tillsammans och vi underordnar oss det tillsammans. [Så kallade ensamkristna som tror att de inte behöver någon församling är i allra bästa fall kristna som är separerade från flocken och därför utsatt för stor risk, inte minst för att de lever i konstant synd och uppror mot Guds ord.] Den tryggaste plats som finns i den här världen är i en sann församling tillsammans med bröder och systrar som uppmuntrar och styrker och försvarar varandra med evangeliet och under bibliskt kvalificerade herdar som predikar ordet och på det sättet fortsätter ge flocken föda. Det är den tryggaste platsen på jorden andligt talat eftersom det är där Gud bor genom sin helige Ande.

AVSLUTNING

Så, avslutningsvis: låt oss hjälpa varandra att ta blicken bort från den förhållande lockelsen och i stället fästa blicken på vår trofaste frälsare. Babylons löften kommer alltid att vara tomma och leda till undergång. Men Kristi ord består för evigt och en dag kommer han att framställa oss inför sin Fader utan fläck eller skrynkla. Alla tårar ska torkas från våra ögon och ondskan ska inte finnas mer.